

ROBERT ȘTEFAN IPATE

Cl. a V-a, Școala nr. 2, Piatra-Neamț, Cenaclul Eurocultin
Premiul III, secțiunea „Poezie – gimnaziști”

Crucificare

De pe cruce s-au înălțat
cuvintele
cele mai pline de durere:
Eli, Eli – lama sabahtani!
Doamne, Doamne, nu mă părăsi!
Fiul cerșește Tatălui
puntea speranței.
De 2000 de ani
vorbele acestea înconjoară pământul
poposind în fiecare suflet
deznădăjduit.
Toți suntem fiii tăi,
pe urcușul zilei,
Doamne, nu ne părăsi!

Biserica

Plutește
ca o navă printre ape,
pe dealuri, pe câmpii,
în munți,

o arcă așteptând aleșii
chemați de glas de clopot
din pustiu.
Călătorim pe drumuri
înfundate
fără să-atingem țărnul
dinadins.

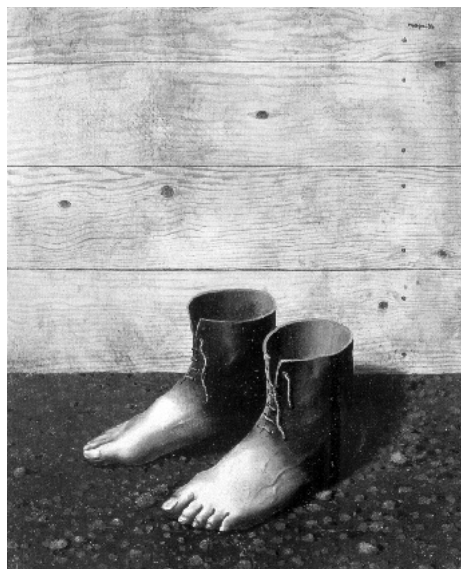
Biserica – o albă nălucire –
așteaptă sfinții
care nu mai sunt.

Lumina Sfântului Duh

În apa fără de păcat
am primit botezul.
Coborât în lut,
Domnul lucrează
în a sufletului glie.
Lumini de mântuire pline
străfulgeră clipele trecătoare
ale vieții noastre
de veșnici robi
ai păcatului strămoșesc.

Îngerul

Pe căi de lumină
se urcă în cer,
ducând în mâini
sufletele zbuciumate,
îngerul înveșmântat
în aripa speranței.
Purtătorii de har
adună în poală
durerile lumii
și le revarsă
la picioarele
Celui Dintru Început.

Model roșu